

Már régóta kacérkodtunk a Bakonnyal, hiszen változatos természeti értékei, látnivalói megérnek legalább egy hétvégét. Mivel tavaly csak egy bringatúra volt, így összekapcsoltuk a kettőt, és nekivágtunk kétkeréken. Az alaptábor Bakonybélen volt, ahova három kocsival rukkoltunk ki. A teljes csapat: Csibe, Sághegyi, Évi, Ryan, Marslakó, Hepe, Pityke, Géza, Cseszi, Ember1, Robi, Én.

Már a leutazáskor a Flóriánnál jelentős logisztikázásra volt szükség, amíg minden ember, bringa, csomag megtalálta a helyét.

Odafelé fényszóró állítgatás, sötétben pislogó őzek színesítették az utazás perceit.

Végre megérkeztünk, ahol kisebb kavargások és a kulcs átvétele után benyithattunk a Pajtába.

Hatalmas tér, mindenféle jó, ami kell az erdőismereti oktatáshoz. Személyes kielégülés: erdészet, oktatás és még a hely is zsír. Hamar belaktuk szinte az egész légtérrel, de leghamarabb a konyha és az ebédlő népesült be. Néhányan a kocsmát is célba vették, de szerencsétlenségükre hamar zárt. Hosszas esti program alakult az asztalok körül, amelynek célja elvileg a másnapi túraterv megbeszélése, gyakorlatilag a különböző italok körbekóstolása, ennek okán heveny hidegrázás valamint anekdotázgatás és vadulás. Sajnos egyéb részletekre nem nagyon emlékszem, de ennek kizárólagos oka, hogy rég volt már a túra és nem más.

Marslakó elkülönülése mindnyájunkat meglepte, Ryan nagyon udvariasan érdeklődött is erről Évitől.

Az éjszakában nyargaló szél párszor megremegtette az egész tetőszerkezetet, de a reggel azért épségben talált mindenkit.

Minthogy én szervezem a mindent, rám hárult az ébresztés gondja, így szomorúan nekem kellett először felkelnem. Szerencsére megkönnyítette a dolgot, hogy a beállított mobilok, órák kábé hat óta sűrűn csipogtak és pittyegtek.

Vásárlás, reggelizés és túraterv módosítások. Irány a hegyen át Fenyőfő felé. Először persze csak a kocsmáig, ez szerencsére száz méteren belül van.

Majd nekivágunk a hegynek, a miúton szép egyenletesen emelkedik a terep, könnyen be lehet állni egy nyugodt tempóra.

A tavaszi Bakony pedig nagyon szép. Leírhatatlan. A lassú tempó mellett még élvezni is tudjuk. Első megállónk a Pörgöl-barlang. Itt a csapat egyik fele kifújja magát, a másik egyből megrohamozza a hegyet és körbeszimatol a lukban. Aztán csere. A bejárat előtt fotózkodás, különösen jó beállításokkal, meglepi képpel.

Tovább. A hosszú, egyenletes emelkedő épp kezdi elcsüggeszteni a versenyzőket, amikor a rádióból borzalmas bömbölés bontakozik ki. El nem tudjuk képzelni, ki vagy mi lehet ez az állat. Hát nem más, mint Marslakó mutatja be hörgő tudományát. Innentől kezdve pedig nincs megállás, egyre jobban elvadul. Ez még jobban meglepi a többieket, de hamar megszokjuk.

Mivel a közelben halomsírok vannak, letérünk egy földútra és zötykölődve folytatjuk. Színes tábla hirdeti a sírok helyét, de az élmezőny lazán elszáguld mellette. Az út végén farakások, itt derül ki a tévedés. Pihenőt tartunk, közben Hepe a Kőris-hegyet venné célba geoládák okán, de nem a miúton, hanem a rövidebben. Pityke a kilátó mániája miatt elveszti ítélőképességét és vele tart a „rövidebb” úton, magával rántva Cseszit is.

A többség halomsírozik és vitát folytat a kegyeleti jogokról.

Majd vissza az útra és tekerés tovább. Egy hármas elágazásnál megállunk és ebédelünk. Itt is farakások, most zajlik a fakitermelés Bakonyszerte. Próbáljuk felvenni a másik csapattal a rádiókapcsolatot.

Bizonytalan recsegés a válasz, amit ezúttal nem Marslakó okoz, majd több sikertelen kapcsolatfelvétel után elindulunk a cél felé. Az út innentől izgalmasabb, megyünk lenek-felnek, majd a miút átcsap dózerútba, elértük a gerincet, innentől kezdődik a hullámvasút!

Lefelé száguldás, fölfelé megtorpanás és pedálozás. Az összképet csak a vízvetők rontják, váratlanul bukkannak fel és mindig a lejtőn, a hirtelen fékezések fokozzák az adrenalin szintet.

Egy kis völgybe érünk, itt vannak az ezer éves földsáncok, de csak az érdeklődők tekintik meg, az őr különítmény a bringákkal marad, békát keres, erdei egeret lát, fényképet nézeget, fotózkodik, medvehagymát szed, pihen.

A további útvonal visszavezet a civilizációba, amit Vinye képvisel, olyan kevés házzal, hogy simán tudnánk fosztogatni, már ha ilyen megfordulna a fejünkben.

Helyette a büfében isszuk a sört, ennivalót keresünk, de vagy nincs, vagy drága. Nagyon drága. Elvi síkon drága. A három elveszett embert nem lehet rádióval elérni, csak találgatunk merre lehetnek és vajon mit csinálnak? Borzalmas rémképek.

Marslakó már-már érthetetlen módon züllik és furcsa, bizarr képzettársítások jelennek meg nála, ami tényleg súrolja a Word tűrőképességének határait.

Egyszer csak befut két ember, de Hegyő sehol nincs. A „rövidebb” út nem bizonyult éppen kellemesnek. Mivel fáradtak, adunk egy sörnyi időt Hepének, aki továbbra sem reagál.

Így hát elindulunk hazafelé a Cuha völgyében. A patakot sokszor keresztezzük, de nem ám hídon, hanem gázlókon. Ezeket lendületből vagy öregesen bringát tolva áthaladunk. Felettünk kanyarog a vasút, viaduktokon, alagutakon át. Robi egy alagutas fotó kedvéért majdnem elütteti magát a Bzmottal, de a kép megérte. Árnyas úton, kímélő terepen haladunk be Porva-Csesznek vasútállomásra, ami az erdő közepén van. A vasutas hölgy, aki egyben a

büfés is, készséggel elmagyarázza a hazavezető utat Ember1-nek, mivel a kijelölt út járhatatlan. Itt ér utol minket Hepe és mindjárt élre áll, a GPS segíti minden vállalkozását.

Apróbb navigációs hiba alakul ki, mivel a papír térkép, a GPS és Ember1 véleménye eltér.

Aki az élen állt, az most tekerhet vissza a semmiért. A mező végén Borzavár vár egy kocsmával, de szigorúan tíz perces ivászáttal, tekintve az egyre terjedő sötétedésre. Még Sághegyit várjuk be, akire ekkor jött rá a romantikázhatnék és nagyon helyesen mobilozás közben nem bringázik. Szépalmapusztá után toljuk a gépeket, mert egy szűk ösvényen rövidítünk. Közben Géza és a Merida filmbe illő eséseket produkálnak. Rövid időre kapcsolatuk is megromlik. Sötétben érzük el azt a miutat, ami idefele végig emelkedett. Tehát most egy 8-10 km-es lefelé száguldás következik.

A csapat szakadozik, de ez nem baj, a mellettünk bozótban csörtető állatok neszét hallgatni száguldás közben magányosan izgalmasabb. Csak ki ne törjenek elénk.

Bakonybélre hazaérve mindenki nekiáll főzni, vacsorázunk egyszer-kétszer, na még egyszer, Ember1 medvehagymás-babos gezemicéje kifejezetten finom! Zuhanyparti, száguldó képzelet, majd nyugvás.

A reggel pedig eljövend.

Ébresztő a szokott időben, gyorsasági készülődés, mert kora délután érkezik a gondnokhölgy, hogy átrádjuk magunkat a bürokrácián.

Ma a Pénz-lik a cél, miszerint Savanyú Jóska rejteke. A szintvonalak alapján nem lesz nehéz.

Nehéz volt. Laza emelkedővel kezdődött, ami minden kanyar után egyre meredekebbre váltott. Gonosz módon emelkedett, és minden pihenőnél dühös csapat várakozott rám, fenyegető pillantásokkal.

Végre elértük a barlang környékét, ahol épp fakitermelés folyt. Szerencsére a favágók ebédre gyülekeztek, így megközelíthettük a helyszínt, de erre már tényleg csak néhányan vállalkoztak. A többség a friss farakások között héderelt.

A barlang nem túl nagy, egy jó méteres csusszanással lehet elérni a lefelé vezető létrát. Ryan és Pityke könnyebben megoldotta, én a testmagasságommal nagyobbbat kellett, hogy csusszanjak, de az eleve csúszós felületre edzőcipőben nem volt kedvem.

Egybehangzó vélemények szerint kicsi, de szép, érdemes lenne visszajönni, bár eléggé messze esik Téstől, így annyira nem éri meg.

Mire visszaértünk, szinte keltegni kellett a többieket, senki nem akarta elhinni, hogy most tényleg lejtő fog következni. Nem is jött, két közepes emelkedő zavarta meg a kedélyeket, mire belefoghattunk az örült lefelé száguldásba. De akkor aztán hasítottunk.

Bakonyi bringatúra 2011.04.08.

Írta: Frenky

2011. május 18. szerda, 13:40 - Módosítás: 2011. december 14. szerda, 15:34

Bakonybélen első a kocsma, nekem csak egy sör csúszott a gondnok érkezéséig, aztán mehettem aláírni, elszámolni. Gyorsan összehúztuk a szutykot, bepakoltuk a bringákat és máris véget ért a túra.

Budapesten intermezzo Sünnél, míg végül pontot tehattünk egy kellemes, combizmot szaggató hétvégére.

Frenky